

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: Pr-8/2026-15

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski radni sud u Zagrebu, po sutkinji Mateji Cvitić Gašparac, u pravnoj stvari tužitelja Predraga Miloševića iz Vrbovskog, Bunjevci 4, OIB: 39718603249, koga zastupa punomoćnik Ivo Hubertus Šimić, odvjetnik u Rijeci, protiv tuženika HRVATSKOG POVIJESNOG MUZEJA, Zagreb, Matoševa 9, OIB: 10624495854, koga zastupa punomoćnik Zvonimir Perša, odvjetnik u Zagrebu, radi nedopuštenosti otkaza i vraćanja na posao, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 10. rujna 2026., u prisutnosti tužitelja, zamjenice punomoćnika tužitelja Lucije Telišman Hećimović, odvjetničke vježbenice, i zamjenika punomoćnika tuženika, 22. listopada 2026.,

p r e s u d i o j e

I Odbijaju se tužbeni zahtjevi tužitelja Predraga Miloševića koji glase:

"I Utvrđuje se da nije dopuštena tuženikova Odluka o izvanrednom otkazu Ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 25. studenog 2025. godine te da radni odnos tužitelja, PREDRAGA MILOŠEVIĆA, OIB: 39718603249, Bunjevci 4, Bunjevci, 51326 Vrbovsko kod tuženika HRVATSKI POVIJESNI MUZEJ, OIB:10624495854, Matoševa 9, 10000 Zagreb, nije prestao.

II Naređuje se tuženiku HRVATSKI POVIJESNI MUZEJ, OIB:10624495854, Matoševa 9, 10000 Zagreb da tužitelja PREDRAGA MILOŠEVIĆA, OIB: 39718603249, Bunjevci 4, Bunjevci, 51326 Vrbovsko vrati na posao - radno mjesto - radnik III. vrste u Memorijalnom muzeju Ivana Gorana Kovačića u Lukovdolu, na kojem radnom mjestu se nalazio do otkaza, u roku od osam dana pod prijetnjom ovrhe.

III Tuženik HRVATSKI POVIJESNI MUZEJ, OIB:10624495854, Matoševa 9, 10000 Zagreb dužan je tužitelju PREDRAGU MILOŠEVIĆU, OIB: 39718603249, Bunjevci 4, Bunjevci, 51326 Vrbovsko, naknaditi trošak parničnog postupka u roku od osam dana pod prijetnjom ovrhe."

II Nalaže se tužitelju Predragu Miloševiću naknaditi tuženiku HRVATSKOM POVIJESNOM MUZEJU trošak parničnog postupka u iznosu 750,00 EUR (slovima: sedam stotina pedeset) zajedno sa zateznim kamatama koje teku od 22. listopada 2026. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem

referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

III Odbija se zahtjev tužitelja Predraga Miloševića za naknadu troška postupka u iznosu 875,00 EUR zajedno sa zateznim kamatama koje teku od dana donošenja presude do isplate.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi od 7. siječnja 2026. navodi da je kod tuženika zaposlen na temelju Ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 13. ožujka 2024. na radnom mjestu radnik III. vrste u Memorijalnom muzeju Ivana Gorana Kovačića u Lukovdolu, da mu je tuženik 27. studenog 2025. uručio Odluku o izvanrednom otkazu Ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 25. studenog 2025., protiv koje je tužitelj 11. prosinca 2025. podnio Zahtjev za zaštitu prava i prigovor, koji je dostavljen tuženiku 16. prosinca 2025., a na koji se tuženik nije očitovao. Navodi da pobijana Odluka o izvanrednom otkazu nije utemeljena na Zakonu o radu i aktima tuženika s obzirom da za istu nisu postojali valjani razlozi. Predlaže utvrditi nedopuštenom Odluku tuženika o izvanrednom otkazu Ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 25. studenog 2025., da radni odnos tužitelja kod tuženika nije prestao, narediti tuženiku da tužitelja vrati na posao na radno mjesto radnik III. vrste u Memorijalnom muzeju Ivana Gorana Kovačića u Lukovdolu, uz naknadu troška parničnog postupka.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu od 16. veljače 2026. navodi da tužitelj u tužbi i tužbenom zahtjevu uopće ne navodi koje pravo smatra povrijeđenim, već samo paušalno navodi da Odluka o otkazu nije utemeljena na Zakonu o radu i aktima tuženika jer da nisu postojali valjani razlozi, da ne navodi o kojim se to razlozima radi niti pruža dokaze u prilog svojim navodima. Oспорava da se tuženik nije očitovao na Zahtjev za zaštitu prava i prigovor tuženika navodeći da je Upravno vijeće tuženika svojom Odlukom od 22. prosinca 2025., koja je dostavljena punomoćniku tužitelja 23. prosinca 2025., odbilo isti kao neosnovan. Navodi da je tužitelj uhićen 12. studenog 2025. zbog čega nije došao na svoje radno mjesto, da o razlozima nemogućnosti dolaska na radno mjesto nije obavijestio tuženika, već je tek 17. studenog 2025., na pisani zahtjev tuženika, nakon što je tuženik iz medija doznao da je tužitelj uhićen zbog osnovane sumnje da je u razdoblju od siječnja 2024. do veljače 2025. počinio više kaznenih djela (spolnog zlostavljanja, iskorištavanja djeteta, mamljenja djece za zadovoljenje spolnih potreba, upoznavanje djece s pornografijom), putem branitelja obavijestio tuženika da je uhićen 12. studenog 2025., da je protiv njega određen istražni zatvor 13. studenog 2025. koji može trajati do mjesec dana, da je branitelj u ime tužitelja zamolio da se tužitelju retroaktivno omogući korištenje preostalog dijela godišnjeg odmora počevši od 12. studenog 2025. Ističe da je tužitelj bio jedini radnik u Memorijalnom muzeju Ivana Gorana Kovačića u Lukovdolu pa je njegov izostanak s posla zbog određivanja istražnog zatvora uzrokovao poremećaje u procesu rada jer tuženik, zbog izdvojene lokacije, nije mogao osigurati zamjenu unutar postojećeg ustroja rada zbog čega je muzej od 12. studenog 2025. zatvoren za posjete, da tuženik zbog toga trpi materijalnu štetu, da je u medijima 17. i 18. studenog 2025. objavljeno ime i prezime tužitelja te da radi u Memorijalnom muzeju Ivana Gorana Kovačića u Lukovdolu čime je narušen ugled tuženika, da je nakon toga tuženik primio veći broj

poziva zabrinutih građana, da nije u mogućnosti spriječiti širenje takvih informacija niti kontrolirati reakcije javnosti zbog čega postoji opravdani strah od potencijalnih incidenata, narušavanja reda i sigurnosti tužitelja, štete na imovini muzeja, da muzej, između ostalih, posjećuju grupe maloljetne školske djece zbog čega rad tužitelja, s obzirom na kaznena djela koja mu se stavljaju na teret, ne bi bio moguć niti nakon proteka istražnog zatvora, odnosno za vrijeme trajanja kaznenog postupka. Sve navedeno predstavlja osobito važne činjenice zbog kojih, uz uvažavanje svih okolnosti i interesa obiju ugovornih strana, nastavak radnog odnosa tužitelja kod tuženika nije moguć. Zaključno navodi da je nakon saznanja tuženika da se tužitelj nalazi u istražnom zatvoru provedena izvanredna inventura skladišta robe na prodajnom mjestu i blagajne pri čemu je utvrđen manjak u blagajni u iznosu 77,00 EUR te manjak robe u iznosu 125,50 EUR iz čega proizlazi da je tužitelj počinio osobito tešku povredu obveza iz radnog odnosa i time nanio štetu tuženiku zbog čega je došlo do trajnog gubitka povjerenja tuženika, kao poslodavca, u tužitelja, kao radnika, i zbog čega nastavak radnog odnosa nije moguć. Ističe da tužitelj u Zahtjevu za zaštitu prava i prigovoru, a niti tužbi nije pružio činjenice ili dokaze kojima bi osporio razloge na temelju kojih je tuženik donio Odluku o izvanrednom otkazu. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev tužitelja uz naknadu troška postupka zajedno sa zateznim kamatama.

3. Tužitelj je na ročištu održanom 21. svibnja 2026. istaknuo prigovor prekluzije za donošenje Odluke o otkazu, naveo da nije bio pozvan na iznošenje obrane prije donošenja pobijane Odluke o otkazu te predložio prekid ovog postupka do pravomoćnog okončanja kaznenog postupka.

4. Sud je rješenjem donesenim na ročištu održanom 21. svibnja 2026. odbio prijedlog tužitelja za prekidom ovog postupka budući da je pobijana Odluka o izvanrednom otkazu utemeljena na poremećaju u procesu rada nastalom zbog činjenice što je tužitelju određen istražni zatvor, vrste kaznenih djela koje se tužitelju stavljaju na teret s obzirom na poslove radnog mjesta na kojima dolazi u kontakt s maloljetnicima te uslijed utvrđenog novčanog i robnog manjka, a ne zbog počinjenja kaznenih djela koja se tužitelju stavljaju na teret. Stoga, prema ocjeni ovog suda, ishod kaznenog postupka koji se vodi ili će se voditi protiv tužitelja nije odlučan za ovaj radni spor niti predstavlja prethodno pitanje u smislu odredbe članka 12. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, 146/25; dalje: ZPP).

5. Tužitelju je 27. studenog 2025. uručena Odluka tuženika o izvanrednom otkazu Ugovora o radu na neodređeno vrijeme, protiv koje je 11. prosinca 2025. podnio tuženiku Zahtjev za zaštitu prava i prigovor (list 4-5 spisa), koji je Upravno vijeće tuženika odbilo Odlukom od 22. prosinca 2025., a koja je dostavljena punomoćniku tužitelja 23. prosinca 2025. (list 32-34 spisa), Budući da je tužba u ovom predmetu podnesena 7. siječnja 2026., ocjena je ovog suda da je ista podnesena u roku propisanom odredbom članka 133. stavka 2. Zakona o radu ("Narodne novine" broj: 93/14, 127/17, 98/19, 151/22, 46/23 i 64/23; dalje: ZR).

6. Tijekom postupka izvedeni su dokazi pregledom i čitanjem Zahtjeva za zaštitu prava i prigovor od 11. prosinca 2025. (list 4-5 spisa), Odluke o izvanrednom otkazu Ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 25. studenog 2025. (list 10-12 spisa), Zapisnika o obavljenoj provjeri stanja novčanih sredstava u blagajni u Lukovdolu te preuzimanja utrška i pologa za rad (list 13 spisa), isplatnice broj 30 (list 14 spisa), specifikacija (list 15-17 spisa), Zapisnika o izvanrednoj inventuri u

Memorijalnom muzeju Ivana Gorana Kovačića u Lukovdolu (list 18-21 spisa), Ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 13. ožujka 2024. (list 22-23 spisa), Odluke Upravnog vijeća tuženika od 22. prosinca 2025. (list 32-34 spisa), Zahtjeva tuženika za potvrdu statusa zaposlenika Predraga Miloševića od 14. studenog 2025. (list 35 spisa), *e-mail* korespondencije (list 36-37 spisa), medijskih članaka (list 38-44 spisa), dokumentacije o posjećenosti Memorijalnog muzeja Ivana Gorana Kovačića u Lukovdolu za 2025. te prvi kvartal 2026. godine (list 48-57 spisa), dopisa Hrvatskog sindikata djelatnika u kulturi, Podružnice Hrvatski povijesni muzej od 24. studenog 2025. (list 60 spisa) te je saslušan tužitelj Predrag Milošević (list 72 spisa).

7. Temeljem tako provedenog postupka, na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, sukladno odredbi članka 8. ZPP, sud je utvrdio da tužbeni zahtjevi tužitelja nisu osnovani.

8. Predmet spora su zahtjevi tužitelja za utvrđenje nedopuštenosti tuženikove Odluke o izvanrednom otkazu Ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 25. studenog 2025., da radni odnos tužitelja kod tuženika nije prestao te naredbe tuženiku da tužitelja vrati na posao na radno mjesto radnik III. vrste u Memorijalni muzej Ivana Gorana Kovačića u Lukovdolu.

9. Među strankama nije sporno da je tužitelj bio zaposlen kod tuženika na temelju Ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 13. ožujka 2024. na radnom mjestu radnik III. vrste u Memorijalnom muzeju Ivana Gorana Kovačića u Lukovdolu, da je tužitelj bio jedini radnik u predmetnom muzeju, da je tužitelj 12. studenog 2025. bio uhićen, a da mu je 13. studenog 2025. rješenjem suca istrage Županijskog suda u Rijeci određen istražni zatvor u trajanju do mjesec dana zbog opasnosti od utjecaja na svjedoke, da je tuženik uručio pobijanu Odluku o otkazu tužitelju 27. studenog 2025. te da je tužitelj protiv potonje Odluke podnio Zahtjev za zaštitu prava i prigovor 11. prosinca 2025.

10. Sporno je u ovom predmetu je li tuženik u roku propisanom odredbom članka 116. stavka 2. ZR donio pobijanu odluku o otkazu ugovora o radu, je li imao opravdan razlog za otkazivanje ugovora o radu tužitelju te je li pravilno proveo propisanu proceduru prije otkazivanja ugovora o radu tužitelju.

11. Odredbom članka 116. stavka 1. ZR propisano je da poslodavac i radnik imaju opravdani razlog za otkaz ugovora o radu sklopljenog na neodređeno ili određeno vrijeme, bez obveze poštivanja propisanog ili ugovorenog otkaznoga roka (izvanredni otkaz), ako zbog osobito teške povrede obveze iz radnog odnosa ili neke druge osobito važne činjenice, uz uvažavanje svih okolnosti i interesa obiju ugovornih stranaka, nastavak radnog odnosa nije moguć. Stavkom 2. citiranog članka propisano je da se ugovor o radu može izvanredno otkazati samo u roku od petnaest dana od dana saznanja za činjenicu na kojoj se izvanredni otkaz temelji.

12. Odredbom članka 119. stavka 2. ZR propisano je da je poslodavac, prije redovitog ili izvanrednog otkazivanja uvjetovanog ponašanjem radnika, dužan omogućiti radniku da iznese svoju obranu, osim ako postoje okolnosti zbog kojih nije opravdano očekivati od poslodavca da to učini.

13. Odredbom članka 135. stavka 3. ZR propisano je da je u slučaju spora zbog otkaza ugovora o radu, teret dokazivanja postojanja opravdanog razloga za otkaz ugovora o radu na poslodavcu ako je ugovor o radu otkazao poslodavac, a na radniku samo ako je on ugovor o radu otkazao izvanrednim otkazom ugovora o radu.

14. Uvidom u Odluku o izvanrednom otkazu ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 25. studenog 2025. utvrđeno je da je tužitelju izvanrednim otkazom

otkazan Ugovor o radu na neodređeno vrijeme od 13. ožujka 2024. zbog poremećaja u procesu rada nastalog kod tuženika, kao poslodavca, zbog određivanja istražnog radnika tužitelju, kao radniku, zbog vrste kaznenih djela koja se tužitelju stavljaju na teret s obzirom na poslove radnog mjesta na kojem dolazi u kontakt s maloljetnicima te osobito teške povrede iz radnog odnosa uslijed utvrđenog novčanog i robnog manjka, da zbog navedenog, uz uvažavanje svih okolnosti i interesa obiju ugovornih strana, nastavak radnog odnosa nije moguć, da će tužitelju biti isplaćena naknada plaće za 11 neiskorištenih dana godišnjeg odmora za 2025. godinu, da tužitelju prestaje Ugovor o radu s danom uručenja predmetne Odluke te da nema pravo na otkazni rok niti otpremninu. Iz obrazloženja citirane Odluke u bitnome proizlazi da je tužitelj jedini zaposleni radnik u Memorijalnom muzeju Ivana Gorana Kovačića u Lukovdolu, izdvojenoj jedinici Hrvatskog povijesnog muzeja, da tužitelj od 12. studenog 2025. nije dolazio na radno mjesto zbog privođenja u istražni zatvor, o čemu je tuženika obavijestila tužiteljeva majka 13. studenog 2025. pred kraj radnog dana, a tužitelj putem branitelja tek 17. studenog 2025. na pisani zahtjev tuženika pri čemu je zamolio da mu tuženik odobri korištenje preostalog dijela godišnjeg odmora počevši od 12. studenog 2025., da je odsutnost tužitelja zbog uhićenja i određivanja istražnog zatvora u trajanju do mjesec dana uzrokovala poremećaj u procesu rada kod tuženika jer tuženik zbog izdvojene lokacije rada nije u mogućnosti osigurati zamjenu unutar postojećeg ustroja rada, da je zbog navedenog razloga Memorijalni muzej Ivana Gorana Kovačića u Lukovdolu zatvoren od 12. studenog 2025. za posjetitelje čime tuženiku nastaje šteta, da je tuženik 17. studenog 2025. iz javnih medija doznao da je tužitelj uhićen zbog osnovane sumnje da je počinio više kaznenih djela (spolno zlostavljanje i iskorištavanje djeteta, mamljenje djece za zadovoljenje spolnih potreba, upoznavanje djece s pornografijom) koja kaznena djela su počinjena od siječnja 2024. do veljače 2025., da mu je Županijski sud u Rijeci odredio istražni zatvor zbog opasnosti od utjecaja na svjedoke u trajanju do mjesec dana od lišenja slobode, da je uz te obavijesti u javnim medijima objavljeno i mjesto rada tužitelja, što je dovelo do ozbiljno narušenog ugleda tuženika s obzirom na vrstu kaznenih djela koja se tužitelju stavljaju na teret, da tuženik izražava opravdanu zabrinutost da bi isto moglo izazvati strah i nelagodu kod posjetitelja muzeja i ostalih radnika tuženika, da muzej, između ostalih, posjećuju grupe maloljetne školske djece, a tužitelj je jedini radnik u muzeju pa smatra da radni odnos tužitelja kod tuženika ne bi bio moguć niti nakon proteka istražnog zatvora i za vrijeme trajanja kaznenog postupka zbog kaznenih djela koja mu se stavljaju na teret, da tuženik nije u mogućnosti spriječiti širenje informacija niti kontrolirati reakcije javnosti zbog čega postoji opravdani strah od potencijalnih incidenata koji bi za posljedicu mogli imati narušavanje reda i ugrožavanje sigurnosti posjetitelja i radnika, kao i materijalne štete na imovini tuženika, da je tuženik 19. studenog 2025. utvrdio manjak u blagajni Memorijalnog muzeja Ivana Gorana Kovačića u Lukovdolu u iznosu 77,00 EUR, a 20. studenog 2025., nakon odrađene izvanredne inventure, utvrđen je i manjak robe u iznosu 125,00 EUR, čime je tužitelj počinio osobito tešku povredu obveza iz radnog odnosa nanijevši štetu tuženiku. Zaključno je navedeno da tuženik trpi štetu i ima poremećaje u procesu rada zbog odsutnosti jedinog zaposlenog radnika za izdvojenoj lokaciji u Lukovdolu zbog čega je prisiljen zatvoriti istu za posjetitelje, da je zbog javno objavljenih informacija o identitetu tužitelja, nazivu tuženika i vrsti kaznenih djela koja se tužitelju stavljaju na teret trajno narušen ugled tuženika, a zbog opisa poslova radnog mjesta na koje

radi tužitelj dolazi u kontakt s maloljetnicima pa nastavak radnog odnos nije moguć, da je dodatno narušeno povjerenje između stranaka zbog utvrđene ukupne vrijednosti manjka u iznosu 202,50 EUR, što sve predstavlja osobito važne činjenice i osobito tešku povredu radnog odnosa zbog kojih, uz uvažavanje svih okolnosti i interesa obiju ugovornih strana, nastavak radnog odnosa tužitelja kod tuženika više nije moguć.

15. Budući da je tuženik saznanje za činjenice na kojima se izvanredni otkaz temelji stekao 17. studenog 2025. (da je tužitelju određen istražni zatvor u trajanju do mjesec dana te o vrstama kaznenih djela koja se tužitelju stavljaju na teret; list 35-36 spisa) i 20. studenog 2025. (novčani i robni manjak; list 13-21 spisa), ocjena je ovog suda da je tuženik u roku propisanom člankom 116. stavkom 2. ZR dana 25. studenog 2025. donio Odluku o izvanrednom otkazu Ugovora o radu tužitelju.

16. Iz Zapisnika o obavljenoj provjeri stanja novčanih sredstava u blagajni u Lukovdolu te preuzimanja utrška i pologa za rad od 19. studenog 2025. proizlazi da je provjerom stanja sredstava u blagajni utvrđen novčani manjak pologa za rad od 77,00 EUR.

17. Iz Zapisnika o izvanrednoj inventuri u Memorijalnom muzeju Ivana Gorana Kovačića u Lukovdolu od 21. studenog 2025. proizlazi da je utvrđen robni manjak u vrijednosti 125,50 EUR.

18. Iz članaka s portala Burin.hr od 17. studenog 2025. i Gorske novosti od 18. studenog 2025. proizlazi da su u istima objavljene vijesti o uhićenju tužitelja navedenog imenom i prezimenom, s naznakom njegovog radnog mjesta, odnosno punim nazivom muzeja u kojem je zaposlen zajedno s činjeničnim opisom kaznenih djela koja se tužitelju stavljaju na teret i njihovom pravnom kvalifikacijom.

19. Iz Izvještaja o posjećenosti Memorijalnog muzeja Ivana Gorana Kovačića u Lukovdolu za 2025. godinu te prvi kvartal 2026. godine proizlazi da je isti bio zatvoren za posjetitelje od 12. studenog 2025. do 11. ožujka 2026.

20. Iz iskaza tužitelja Predraga Miloševića proizlazi da je bio jedini zaposlenik Memorijalnog muzeja Ivana Gorana Kovačića u Lukovdolu od travnja 2023. do otkaza, da inventura nije bila rađena za vrijeme trajanja njegovog radnog odnosa, da mu tuženik prije otkazivanja Ugovora o radu nije omogućio iznošenje obrane, da je razlog manjka u blagajni bio taj što su posjetitelji dan prije kupili pamučne majice i on im je dao sitan novac iz blagajne, a krupan novac koji su mu dali kupci je uzeo sa sobom da bi ga razmijenio za sitan novac koji mu je bio potreban za daljnji rad, ali to nije uspio napraviti jer je sljedeći dan bio uhićen, da je njegova majka u roku od tri dana kontaktirala ravnateljicu tuženika kako bi je obavijestila iz kojeg razloga nije mogao doći na posao.

21. Sud je povjerovao iskazu tužitelja u dijelovima u kojima navodi da je bio jedini zaposlenik Memorijalnog muzeja Ivana Gorana Kovačića u Lukovdolu od travnja 2023. do otkaza te da je njegova majka obavijestila tuženika o činjenici da je uhićen, koje činjenici nisu niti bile sporne tijekom postupka.

22. Sud nije povjerovao iskazu tužitelja u preostalom dijelu budući da je isti u suprotnosti s materijalnom dokumentacijom koja je priložena spisu. Naime, iz zapisnika dostavljenih u prilogu Odluke o otkazu (list 13-21 spisa) proizlazi da je tuženik obavio provjeru stanja novčanih sredstava u blagajni u Lukovdolu, preuzeo utržak i polog za rad te proveo izvanrednu inventuru 19. i 20. studenog 2025., dakle za vrijeme trajanja radnog odnosa tužitelja kod tuženika. Nadalje, iz dokumentacije koja se odnosi na prodane karte i robu kod tuženika (list 53-57 spisa) proizlazi da

dan prije uhićenja tužitelja (11. studenog 2025.) nije bilo posjetitelja, a posljedično niti kupaca u Memorijalnom muzeju Ivana Gorana Kovačića u Lukovdolu.

23. Iz materijalne dokumentacije koja je priložena spisu (list 13-21, 38-44, 48-57 spisa) proizlazi da je zbog određivanja istražnog zatvora tužitelju, kao jedinom zaposleniku Memorijalnog muzeja Ivana Gorana Kovačića u Lukovdolu, došlo do poremećaja u procesu rada kod tuženika jer je muzej bio zatvoren za posjetitelje od 12. studenog 2025. do 11. ožujka 2026. čime je tuženiku nastala materijalna šteta, da je tuženik nakon uhićenja tužitelja, po provedenoj izvanrednoj inventuri, utvrdio robni i novčani manjak u ukupnom iznosu 202,50 EUR, da je zbog javno objavljenih informacija o identitetu tužitelja, njegovom mjestu rada i nazivu muzeja u kojem radi te navođenja činjeničnog opisa i pravne kvalifikacije kaznenih djela koja se tužitelju stavljaju na teret narušen ugled tuženika, kojem dio posjetitelja čine grupe maloljetne školske djece, kao i zbog životnog i logičnog zaključka da radni odnos tužitelja kod tuženika, s obzirom na vrste kaznenih djela koja mu se stavljaju na teret, ne bi bio moguć ni nakon proteka istražnog zatvora, odnosno za vrijeme trajanja kaznenog postupka jer bi isto odvrćalo posjetitelje muzeja ili moguće izazivalo incidente koji bi mogli imati štetne posljedice za samog tužitelja, ali i tuženika te njegovu imovinu. Sve navedeno, prema ocjeni ovog suda, predstavlja osobito važne činjenice, uz uvažavanje svih okolnosti i interesa obiju ugovornih strana, zbog kojih nastavak radnog odnosa tužitelja kod tuženika nije moguć.

24. Slijedom navedenog, prema ocjeni ovog suda, tuženik je dokazao postojanje razloga navedenih u pobijanoj Odluci o otkazu koji opravdavaju donošenje odluke o izvanrednom otkazu ugovora o radu tužitelja.

25. Napominje se da je tuženik, u slučaju postojanja više otkaznih razloga, dužan dokazati barem jedan (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci od 18. ožujka 2009. poslovnog broja Revr-467/2008), a u konkretnom slučaju je, prema ocjeni ovog suda, dokazao sve otkazne razloge navedene Odluci o otkazu.

26. Iz dopisa sindikalne povjerenice Dijane Novotny od 24. studenog 2025. proizlazi da je ista dala suglasnost na iskazanu namjeru tuženika za izvanrednim otkazivanjem Ugovora o radu tužitelju, slijedom čega je za zaključiti da je tuženik ispunio obvezu propisanu člankom 150. stavka 1. ZR.

27. S obzirom da je tužitelju 13. studenog 2025. bio određen istražni zatvor u trajanju do mjesec dana pa tuženik nije imao mogućnost pozvati tužitelja na iznošenje obrane, prema ocjeni ovog suda, navedeno predstavlja okolnost zbog koje nije bilo opravdano očekivati od tuženika, kao poslodavca, da tužitelju, kao radniku, omogući iznošenje obrane prije otkazivanja Ugovora o radu (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci od 6. travnja 2011. poslovnog broja Revr-661/2010).

28. Pobijana odluka o otkazu ugovora o radu ima propisan oblik, sadrži dostatno obrazloženje i na pravilan način je dostavljena tužitelju, sve sukladno odredbi članka 120. ZR.

29. Ostali priloženi dokazi nisu posebno ocijenjeni jer isti nisu odlučni za rješavanje u ovoj pravnoj stvari.

30. Odluka o trošku parničnog postupka temelji se na odredbi članka 154. stavka 1. ZPP i članka 155. ZPP, a trošak je odmjeran sukladno Tbr. 7/2 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj: 138/23; dalje: Tarifa).

31. Tuženiku je dosuđena jednokratna nagrada u visini od 250 bodova, koja uključuje trošak sastava odgovora na tužbu, sastava podneska od 14. svibnja 2026.

te pristupa na ročišta održana 15. travnja 2026. i 21. svibnja 2026. Nadalje, tuženiku je dosuđen trošak pristupa na ročište održano 10. rujna 2026. od 50 bodova (Tbr. 7/2), što sve, uz vrijednost boda od 2,00 EUR (Tbr. 54 u vezi Tbr. 52/3) i uvećano za trošak PDV-a od 25% (Tbr. 46) ukupno iznosi 750,00 EUR.

32. Zahtjev tužitelja za naknadu troška postupka u iznosu 875,00 EUR zajedno sa zateznim kamatama koje teku od dana donošenja presude do isplate odbijen je na temelju odredbe članka 154. stavka 1. ZPP jer tužitelj nije uspio u ovom sporu.

33. Na dosuđeni trošak parničnog postupka, tuženiku su dosuđene zatezne kamate koje teku od dana donošenja presude do isplate, sukladno odredbi članka 151. stavka 3. ZPP, u visini određenoj člankom 29. stavkom 2. i 8. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23 i 69/26).

34. Slijedom svega navedenog, odlučeno je kao u izreci ove presude.

U Zagrebu 22. listopada 2026.

Sutkinja
Mateja Cvitić Gašparac

Dokument je elektronički potpisan:

Mateja Cvitić
Gašparac

Vrijeme potpisivanja:

22-10-2026
14:06:55

DN:

C=HR

O=OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU

2.5.4.97=#0C1156415448522D3034373535333732393739

OU=Signature

S=Cvitić Gašparac

G=Mateja

CN=Mateja Cvitić Gašparac

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana primitka otpravka iste. Žalba se podnosi ovom sudu pisano, a o istoj odlučuje nadležni županijski sud.

Ako stranka nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, a uredno je obaviještena o ročištu, smatrat će se da joj je dostava presude obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje (čl. 335. st. 9. ZPP).

DNA:

1. Tužitelju po pun.

2. Tuženiku po pun.

Broj zapisa: **9-3088f-091f7**

Kontrolni broj: **04f45-87554-2a011**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Mateja Cvitić Gašparac, O=OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.